

Lovforslag nr. L 18. Fremsat den 23. februar 2005 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond¹⁾

(Garantidækning under anmeldt betalingsstandsning og i den transnationale situation)

§ 1

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lov-bekendtgørelse nr. 994 af 7. oktober 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EF-Tidende 2002 L 270, s. 10).«

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn mv. i følgende tilfælde:

- 1) ved arbejdsgiverens konkurs,
- 2) ved arbejdsgiverens død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet sluttet ved boudlæg uden skiftebehandling,
- 3) ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, eller
- 4) under arbejdsgiverens anmeldte betalingsstandsning.

Stk. 2. Garantifonden skal endvidere sikre lønmodtageres krav på løn mv. i forhold til virk-

somheder, der virker i flere medlemsstater inden for EU og EØS. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i Danmark, og
- 2) virksomheden kan anses for insolvent.

Stk. 3. En virksomhed anses efter stk. 2, nr. 2 for insolvent, når der med hjemmel i de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator eller en person med en lignende funktion, og at den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser

- 1) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen
- 2) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af bobehandlingen.«

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Garantien omfatter dog ikke den

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EF-Tidende 2002, nr. L 270 s.10).

del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat.

Stk. 2. I de i § 1, stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde forudsætter garantien, at kravene er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2. Garantien omfatter i disse tilfælde tillige tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, såfremt den skifteret, der behandler konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene.

Stk. 3. I de i § 1, stk. 1, nr. 3, nævnte tilfælde afgør fonden, hvilket tidspunkt der træder i stedet for fristdagen, om kravet kan tillægges fortrinsret efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, og om udbetaling skal nægtes i medfør af konkurslovens § 95, stk. 2. Har virksomheden anmeldt betalingsstandsning, er dagen for anmeldelsen fristdag, hvis virksomhedens ophør på grund af insolvens sker inden 3 uger efter, at virkningerne af betalingsstandsningen er ophørt efter konkurslovens §§ 16 d og 16 e.

Stk. 4. I tilfælde af anmeldt betalingsstandsning, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn mv., der forfalder under betalingsstandsningen. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fondens kan nægte nærtstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fondens betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under betalingsstandsningen, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis det beskikkede tilsyn giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 15, stk. 1.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 6. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 4.«

4. § 3 affattes således:

»§ 3. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, kan fonden i det enkelte tilfælde i alt højst udbetale 110.000 kr. til hver lønmodtager

for krav nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, jf. § 2, stk. 1 og 4, til hver lønmodtager, dog i alt højst 55.000 kr. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, kan der i referenceperioden på 18 måneder ikke udbetales udover de fastsatte begrænsninger efter 1. pkt. i forhold til samme arbejdsgiver. Referenceperioden regnes fra anmeldelsen af den betalingsstandsning, som først har medført udbetaling fra fonden.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan ændre beløbene i stk. 1 og 2 under hensyn til lønudviklingen.

Stk. 4. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 1, jf. stk. 3.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 2, jf. stk. 3.«

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Fondens skal udveksle oplysninger med offentlige myndigheder og domstole i andre medlemsstater af EU og EØS samt disse stater garantiinstitutioner, når oplysningerne har betydning for afgørelser om udbetaling og inddrivelse.«

6. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om fremgangsmåden og vilkårene for tilbagebetaling af garantimidler, gebyr for mangelfuld betaling, omkostninger forbundet med inddrivelse og mulighederne for henstand og eftergivelse af sådanne krav mod arbejdsgiveren og dennes bo.

Stk. 3. Ved tilbagebetaling, der fastsættes med hjemmel i stk. 2, fastsættes en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med tillæg på 5,75 pct. Som referencesats anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Renten beregnes fra udbetalingstidspunktet til, tilbagebetaling er sket. Den maksimale løbetid for en afdragsordning, der fastsættes med hjemmel i stk. 2, er 3 år.

Stk. 4. Der er udpantningsret for tilgodehavender efter stk. 1, herunder for renter, gebyrer og

omkostninger, der pålægges efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

§ 2

Loven træder i kraft den 7. oktober 2005 og har virkning for tilfælde, hvor fristdagen, eller det tidspunkt, der efter fondens bestemmelse

træder i stedet for fristdagen, indtræder efter lovens ikrafttrædelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Baggrunden

Forslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 (EF-Tidende 2002 L 270, s. 10) om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF (EF-Tidende 1980 L 283, s. 23) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens – insolvensdirektivet. Ændringsdirektivet er optrykt som bilag B til dette lovforslag.

Hovedformålet med ændringsdirektivet har været at tilpasse definitionen af insolvens til de nye tendenser på området i medlemsstaternes lovgivning, således at begrebet også kommer til at omfatte andre former for insolvensbehandling end likvidation. En udvidelse i ændringsdirektivet er også, at en lønmodtager, der ansat af en arbejdsgiver, som har aktiviteter i mindst 2 medlemsstater, sikres ret til at få udbetalt løn mv. fra det lands løngarantiinstitut, hvor lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde. Som en konsekvens heraf skal der mellem medlemsstaternes løngarantiinstitutter etableres et samarbejde bl.a. med henblik på at sikre eventuel tilbagebetaling af løngarantiinstitutets udbetaling til lønmodtageren. Herudover indeholder ændringsdirektivet en række mindre præciseringer i insolvensdirektivets anvendelsesområde og definitioner.

II. Det udvidede insolvensbegreb

Som en væsentlig ændring indføres der med ændringsdirektivet et udvidet insolvensbegreb. I henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2, vil en arbejdsgiver skulle anses for insolvent, når der med hjemmel i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator eller en person med en lignende funktion, og at den

myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser

- a) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen,
- b) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettigede indledning af bobehandling.

Det er hermed tilsigtet at tilpasse definitionen af insolvens til de nye tendenser i medlemsstaternes lovgivning, således at begrebet også kommer til at omfatte andre former for insolvensbehandling end likvidation, hvorved forstås, at skyldnerens aktiver realiseres, og virksomheden dermed ophører.

Udviklingen i medlemsstaternes lovgivning var baggrund for vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EF-Tidende 2000 L 160, s. 1). Forordningen er et væsentligt bidrag til forståelsen af det nye insolvensbegreb, herunder hvilke bobehandlinger i de øvrige medlemsstater der bliver omfattet. Det bemærkes dog, at Danmark ikke er omfattet af konkursforordningen, da Danmark ikke deltager i EU's retlige samarbejde.

I dansk ret betyder det udvidede insolvensbegreb, at også andre bobehandlinger efter konkursloven som udgangspunkt ville være omfattet af konkursforordningen, således betalingsstandsning, tvangsakkord og gældssanering. For garantiordningen har udvidelsen dog kun betydning i de situationer, hvor der ikke samtidig er tale om virksomhedsophør, da der i forbindelse med virksomhedsophør i dag er mulighed for dækning, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 3. Når lovforslaget alene går ud på en udvidelse af løngarantiens dækningsområde med betalingsstandsning, skyldes det lønkravets særlige stilling ved tvangsakkord, og at gældssaneringen er rettet mod allerede forfaldne krav.

Ved tvangsakkord bliver lønkrav slet ikke omfattet af akkorden. Dette følger af konkurslovens § 158, stk. 2, nr. 2, hvorefter en tvangsakkord ikke kan omfatte fordringer, der har fortrin for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs. Tvangsakkord er derfor uden betydning, hvis virksomheden ikke samtidig ophører.

Ved gældssanering gælder det særlige, at gældssaneringen kun omfatter fordringer, der ligger forud for skæringstidspunktet. Det vil sige gæld, der er stiftet forud for skifterettens kendelse om at indlede gældssanering, jf. konkurslovens § 199. Gældssaneringen har således til formål at gøre op med en allerede oparbejdet gæld, for at skyldneren ikke for fremtiden er tyngt heraf. Modsat retter løngarantiens forpligtelse efter dette lovforslag sig mod aktuelle lønkrav mv., der forfalder til udbetaling efter fristdagen.

III. Lovforslaget

Med lovforslaget udvides garantien for Lønmodtagernes Garantifond som følge af direktivets udvidede insolvensbegreb til også at omfatte lønkrav under en anmeldt betalingsstandsning. Udvidelsen af fondens dækningsområde skal sikre lønmodtageren en bedre retsstilling i overensstemmelse med det udvidede insolvensbegreb i fællesskabsretten. Udvidelsen bryder med den nuværende ordning, hvorefter fonden kun har dækket lønkrav mv., hvor virksomheden er endeligt ophørt – typisk ved konkurs. Det er ikke hensigten, at udvidelsen må give anledning til misbrug og virke konkurrenceforvridende. Lovforslaget giver derfor mulighed for, at fonden i de situationer, hvor virksomheden ikke er ophørt, kan kræve udlagte midler tilbagebetalt, herunder betaling af renter mv.

Lovforslaget indebærer endvidere en udvidelse, hvorefter fonden kan dække i situationer, hvor udenlandske virksomheder med aktiviteter i Danmark er insolvente i direktivets forstand. Dette bryder med det nuværende forsikringsprincip, hvorefter fonden som hovedregel kun omfatter lønmodtagere ansat hos en arbejdsgiver, der bidrager til finansiering af ordningen. Garantien udvides dog kun til personer, der sædvanligvis er beskæftiget i Danmark. Denne udvidelse vil forudsætte et samarbejde med myndighederne og garantiinstitutionerne i de øvrige medlemsstater.

I overensstemmelse med direktivets sociale sigte er der i lovforslaget fastsat begrænsninger for garantien. Ved de nye bobehandlinger, hvor virksomheden ikke samtidig ophører, kan fonden i alt højst udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, dog højst 55.000 kr. Der foreslås i den forbindelse en referenceperiode på 18 måneder, som betalingsperioden skal ligge indenfor. Lovforslaget indebærer ikke ændringer i de nuværende begrænsninger for garantien ved konkurs mv.

Lovforslaget vil i sig selv medføre en forøgelse af det arbejdsgiverbetalte finansieringsbidrag. Det er imidlertid bestyrelsen for Lønmodtagernes Garantifond, der selv fastsætter størrelsen af finansieringsbidraget for såvel den nugældende ordning som den ord-

ning, der indeholdes i lovforslaget, jf. § 9, stk. 5, i lov om Lønmodtagernes Garantifond. Det er således op til bestyrelsen ud fra en samlet vurdering at afgøre, om og i givet fald fra hvornår der er behov for en bidragsforøgelse. Det kan i den forbindelse oplyses, at bidraget for 2005 er fastsat uændret i forhold til 2004, og at der i den forbindelse bl.a. er taget højde for den ekstra likviditet, der er behov for til udbetalinger under betalingsstandsninger.

Da gennemførelsen af direktivet ikke må begrunde forringelser i eksisterende forhold og i det generelle beskyttelsesniveau, ændrer dette lovforslag ikke lønmodtagernes mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse efter § 16 b i konkursloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det er fondens opfattelse, at tilbagebetalinger mv. af løngaranti dækning udbetalt i forbindelse med betalingsstandsning samt renter heraf kun delvist vil kunne dække udgifterne ved udvidelsen af fondens dækningsforpligtelse. Efter fondens skøn forventes lovforslaget derfor isoleret set at medføre en udgift for de private arbejdsgivere på lige godt 50 mio. kr. om året svarende til en udgift på ca. 40 kr. pr. lønmodtager pr. år.

Der vil endvidere ved opstarten være udgifter til etablering og ændring af IT-arkitektur og administrative systemer samt til fondens administration, som skønnes at være henholdsvis et engangsbeløb på 10 mio. kr. og en løbende årlig udgift på 6 mio. kr.

Lønmodtagernes Garantifond finansieres ved direkte bidrag fra de private arbejdsgivere registreret i Danmark. Ifølge fondens skøn vil den udvidede dækning som følge af direktivændringen ud fra de pt. gældende forudsætninger omkring antallet af årlige betalingsstandsninger medføre en øget udbetaling på årlig ca. 440 mio. kr. Direktivændringen forudsætter dermed en væsentligt større likviditet i fonden, herunder ikke mindst en opbygning af en likviditetsreserve forud for påbegyndelsen af udbetalinger under betalingsstandsning fra oktober 2005. Med udgangspunkt i fondens aktuelle aktivitetsniveau samt nuværende bidragsbetaling forventes fonden at have en betydelig likviditetsreserve pr. 1. oktober 2005. Det vil derfor ikke ved opstarten blive nødvendigt med oprævning-

gen af et særskilt bidrag til at finansiere de første udbetalinger under betalingsstandsning. Fondens udlagte beløb under betalingsstandsning vil ved en umiddelbart efterfølgende konkurs have status som et massekrav efter konkurslovens § 94. Alternativt fortsætter virksomheden driften efter betalingsstandsningens ophør, således at det udlagte beløb tilbagebetales til fonden. Fonden forventer således overordnet en langt højere tilbagebetalingsprocent (dividende) end ved udbetalinger under konkurs/ophør.

Lovforslaget må forventes at have en gunstig effekt for erhvervslivet, idet den øgede dækning giver en mere fleksibel mulighed for, at en økonomisk trængt virksomhed kan opfylde lønmodtagernes lønkrav. Fondens udbetaling giver dermed virksomheden mulighed for i højere grad at disponere over dens begrænsede økonomiske midler til gavn for dens fortsatte drift og dermed også til gavn for lønmodtagerne. Lovforslaget ventes således at medføre positive strukturelle virkninger for erhvervslivet.

Der fastsættes administrative regler, hvoraf det fremgår, at arbejdsgiveren skal underskrive en blanket tiltrådt af tilsynet med de nødvendige oplysninger, når der under en anmeldt betalingsstandsning søges om dækning fra Lønmodtagernes Garantifond. På tilsvarende vis ventes en ansøgningsprocedure indført i den transnationale situation, som ligeledes vil afhænge af, om virksomheden er ophørt eller ej.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering. Centret vil i forbindelse med den efterfølgende bekendtgørelse blive inddraget med henblik på at vurdere, om reglernes administrative konsekvenser skal testes i et virksomhedspanel.

Forslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Direktivet skal være gennemført inden den 8. oktober 2005.

Høring

Lovforslaget har været sendt til høring hos Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Akademikernes Centralorganisation, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Ledernes Hovedorganisation, Advokatrådet, Danske Sælgere og Kuratorforeningen.

Sammenfatning af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Med ændringen bliver garantiordningen mere fleksibel med den virkning, at virksomheder får mere tid til fx at gennemføre en rekonstruktion eller mulighed for klare sig igennem en midlertidig vanskelig økonomisk situation.	Udgifterne vil være på lige godt 50 mio. kr. om året. Hertil kommer udgiften til opbygning af fondens likviditet. Finansiering sker via det arbejdsgiverbetalte bidrag til fonden.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Arbejdsgiveren skal underskrive en blanket tiltrådt af tilsynet med de nødvendige oplysninger, når der under en anmeldt betalingsstandsning søges om dækning fra Lønmodtagernes Garantifond.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen indfører en note i loven om, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører ændringsdirektivet i dansk ret.

Til nr. 2

Som en konsekvens af direktivimplementeringen er der foretaget en sproglig tilpasning af teksten i stk. 1.

Som følge af det udvidede insolvensbegreb i artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2, indsættes et nummer 4 i stk. 1. Det foreslås heri, at lovens dækningsområde udvides til at omfatte lønkrav mv. under en anmeldt betalingsstandsning. Anmeldelse skal ske efter konkurslovens § 10, stk. 1. De såkaldte stille betalingsstandsninger, det vil sige betalingsstandsninger, der ikke er anmeldt ved skifteretten, men som er aftalt mellem virksomheden og dennes

kreditorer for at give virksomheden en pause til at reorganisere sig mv., vil derfor ikke være omfattet af Lønmodtagernes Garantifonds dækningsforpligtelse.

Konsekvensen af, at Lønmodtagernes Garantifond foretager en udbetaling til en virksomhed i betalingsstandsning, er, at fonden ligesom tilfældet er i dag indtræder i lønmodtagerens krav overfor arbejdsgiveren. Lønmodtagernes Garantifond vil ligesom andre hovedkreditorer, fx en bank, kunne kræve at blive holdt løbende orienteret om betalingsstandsningens forløb med henvisning til de regler, der gælder om orientering til et kreditorudvalg, jf. konkurslovens § 14, stk. 2. Såfremt fonden ikke skønner, at betalingsstandsningen længere tjener et formål, vil fonden - i yderste konsekvens - som skyldnerens øvrige kreditorer kunne anmode skifteretten om, at betalingsstandsningen ophører med henblik på at indlede konkursbehandling.

Der foreslås indsat et nyt stykke 2 som en konsekvens af den udvidede dækning i direktivets artikel 8a, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4. Stk. 2 om-

handler den såkaldte »transnationale situation«. Den transnationale situation er kendetegnet ved, at en virksomhed med aktiviteter i mindst 2 medlemsstater er insolvent efter sin medlemsstats insolvensret og i overensstemmelse med stk. 3. Som en konsekvens af insolvens vil virksomheden i fx Tyskland ikke kunne opfylde sine økonomiske forpligtelser over for lønmodtagere beskæftigede andetsteds fx i Danmark. En lønmodtager skal i denne situation kunne få sit løntilgodehavende mv. udbetalt af garantiinstituttet i den medlemsstat, hvor lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde. Afhængig af det aktuelle ansættelsesforhold må det derfor bero på en konkret vurdering, når det skal afgøres, om Lønmodtagernes Garantifond er det rette løngarantiinstitut til at udbetale løn mv. til en sådan lønmodtager, eller om det i stedet bør være en anden medlemsstats garantiinstitut der skal foretage udbetaling.

I bestemmelsens nye stykke 3 foreslås insolvens defineret i overensstemmelse med direktivets artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2.

Dækningen fra fonden i den transnationale situation vil ikke omfatte udstationerede lønmodtagere i Danmark. Det skyldes, at disse lønmodtagere sædvanligvis udfører deres arbejde i et andet land end Danmark, og kun midlertidigt udfører arbejde her i landet. Der henvises særligt til § 3 i lov om udstationering af lønmodtagere, der gennemførte direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i tjenesteydelser (EF-tidende 1997, L 18, s.1).

Lovforslaget ændrer ikke ved retsstillingen for ansatte i danske virksomheder, der arbejder uden for EU og EØS.

Til nr. 3

Som følge af det udvidede insolvensbegreb i artikel 2, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2, og udvidelsen i den transnationale situation i artikel 8 a, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, ændres § 2. Fondens dækningsforpligtelse vil afhænge af, hvilken insolvenssituation der foreligger.

I § 2, stk. 1, bestemmes det derfor, hvilke krav der er omfattet af fondens dækningsforpligtelse. Som det fremgår, ændres der ikke ved nærværende lovforslag på kravene omfattet af Lønmodtagernes Garantifonds betalingsforpligtelser. Fondens udvidede dækningsforpligtelse medfører imidlertid, at det nuværende stk. 1 opsplittes i to stykker.

I det nye stykke 4 foreslås det, at garantien ved anmeldt betalingsstandsning alene omfatter krav, der forfalder under betalingsstandsningen – herunder hører også krav fra fritstillede lønmodtagere uagtet at

fritstillingen er meddelt før fristdagen. Anmeldelsestidspunktet for betalingsstandsningen vil være afgørende for, om et lønkrav mv. er omfattet af fondens dækningsforpligtelse, og er således den fristdag, der skal fastsættes efter artikel 3, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 2. Hvis fristdag fx etableres den 28. oktober, og lønnen forfalder den 31. oktober samme år, omfatter garantien for månedslønnes vedkommende løn for hele oktober.

Straks ved anmeldelsen af en betalingsstandsning vil skifteretten beskikke et tilsyn, jf. konkurslovens § 10, stk. 2, jf. § 11, stk. 1. Det beskikkede tilsyn er tiltænkt en central rolle i forhold til udvidelsen af Lønmodtagernes Garantifonds dækningsforpligtelse. Lønmodtagernes Garantifond vil således ikke kunne udbetale løn uden at have fået tilsynets accept heraf. Dette skyldes, at fondens udbetaling af løn reelt er at sidestille med almindelig optagelse af lån til virksomheden, der kun kan gennemføres med tilsynets samtykke, jf. konkurslovens § 15, stk. 1. Fondens udbetaling omfatter alene nettolønnen, idet virksomheden skal indbetale skat for lønmodtageren til ToldSkat.

Med henblik på at sikre en optimal og dermed hurtig behandling af virksomhedens anmodning til Lønmodtagernes Garantifond om lønudbetalinger mv. vil der administrativt blive fastsat en procedure, hvor arbejdsgiveren underskriver en blanket – tiltrådt af tilsynet – til Lønmodtagernes Garantifond med de nødvendige oplysninger (lønsedler mv.), der opfylder nærmere fastsatte dokumentationskrav. Lønmodtagernes Garantifond vil alene dække krav i betalingsstandsningssituationen, som i tilfælde af en konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3.

Med hensyn til feriepenge går forslaget dog ud på, at fonden alene betaler beløb, som lønmodtageren har krav på at få udbetalt, så længe betalingsstandsningen løber. Det betyder på den ene side, at fonden ikke under betalingsstandsningen indbetaler beløb til Feriekonto, som først kommer til udbetaling til lønmodtageren på et senere tidspunkt. På den anden side betaler fonden beløb, som lønmodtageren har optjent til at holde ferie for. Det vil først og fremmest sige løn under ferie til de lønmodtagere, der holder ferie med løn. Fondens alene foretage udbetaling, der svarer til feriens længde, når feriens længde og beløbet kan ligge inden for begrænsningen i § 3, stk. 2. Hvad feriegodtgørelse angår, er situationen den, at lønmodtagerne normalt får deres feriegodtgørelse fra Feriekonto eller en feriegarantiordning. Skulle dette ikke være tilfældet, vil fonden betale under forudsætning af, at betalingsforpligtelsen påhviler den arbejdsgiver, som er under betalingsstandsning. Mange lønmodtagere med

feriegodtgørelse vil være omfattet af en feriegarantiordning, der sikrer udbetaling af feriegodtgørelse ved feriens afholdelse. Hvis arbejdsgiveren under betalingsstandsning ikke har midler til at udrede feriegodtgørelsen, vil lønmodtagerens organisation i kraft af den stillede garanti i denne situation udrede beløbet. Der er derfor i almindelighed ikke grund til, at fonden træder til.

Lønmodtagernes Garantifond vil også under en betalingsstandsning efter omstændighederne og i lighed med konkurslovens § 95, stk. 2, kunne afvise betalingsanmodninger fra skyldnerens nærtstående, jf. også konkurslovens § 2. Ligeledes vil fonden kunne nægte krav fra virksomhedens øverste ledelse i lighed med konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende i kraft af sin stilling ikke kan anses for at være lønmodtager, således som dette begreb sædvanligvis forstås i dansk ret. Dette er i overensstemmelse med artikel 10, litra c, i ændringsdirektivets artikel 1, nr. 6.

Det foreslås, at indsætte stk. 5 og 6. Bestemmelserne gennemfører ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, hvor artikel 8 a er indsat. I henhold til stk. 5 og 6 skal Lønmodtagernes Garantifond i den transnationale situation dække samme krav og efter tilsvarende procedure, som den ville dække ved den rent nationale insolvensbehandling. Afgørende for, hvilke krav fonden kan dække, vil være om virksomheden er ophørt eller ej.

Virkingen af de foreslåede bestemmelser vil være, at Lønmodtagernes Garantifond fremover skal honorere lønkrav mv. for lønmodtagere, der sædvanligvis udfører eller udførte deres arbejde i Danmark, men som var ansat af en arbejdsgiver etableret uden for Danmark, fx i Polen, hvis arbejdsgiveren i henhold til polsk insolvensret er insolvent som defineret i direktivet, jf. § 1, stk. 3.

De nærmere dokumentationskrav for udbetaling, som Lønmodtagernes Garantifond skal stille for at kunne foretage en udbetaling, fastsættes administrativt, jf. § 10 i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Til nr. 4

I overensstemmelse med artikel 4, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 3, fastsætter § 3 begrænsningerne i fondens betalingspligt. Begrænsningerne har til formål at tilgodese direktivets sociale sigte, men også at begrænse udgiftsstigningen for fonden og dermed for det arbejdsgiverfinansierede bidrag, herunder at hindre eventuel spekulation. Det foreslås derfor, at fonden får en lavere dækningsforpligtelse i de situationer, hvor den insolvente virksomhed ikke ophører.

Forslaget til § 3, stk. 1, svarer til den nugældende § 3, stk. 1, 1. pkt., og opretholder de nuværende begrænsninger for udbetalinger ved konkurs og virksomhedsophør, herunder det nuværende maksimumbeløb på 110.000 kr., jf. Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 345 af 10. maj 2004.

I overensstemmelse med artikel 3, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 3, foreslås det, at fondens udbetaling under en betalingsstandsning til hver lønmodtager begrænses til en periode på maksimalt 3 måneders løn mv., dog højst 55.000 kr. Den periodemæssige begrænsning på op til 3 måneder skal sikre en rimelig tid for virksomheden til at afklare de økonomiske overlevelsesmuligheder. Begrænsningen betyder omvendt ikke, at udbetalinger fra fonden skal vedrøre en ubruddet periode på 3 måneder, eller at perioden skal ligge straks efter anmeldelse af betalingsstandsningen. Udbetalingerne skal blot ligge inden for referenceperioden, der fastsætter rammen for fondens betalingsperiode. Det beløbsmæssige loft svarer til en faglært arbejders månedsløn i 3 måneder efter skat i hovedstadsområdet, som i øvrigt er det niveau garantien reguleres i forhold til. Udbetalingsloftet omfatter også krav på løn under ferie og feriegodtgørelse for de lønmodtagere, der er beskæftiget, og som holder ferie under betalingsstandsningen. For at få gavn af garantiordningen betyder loftet, at virksomheder med højt-lønnede medarbejdere må sikre sig ved at anmelde betalingsstandsningen på et så tidligt tidspunkt, at der stadig er likviditet til at betale forskellen mellem fondens dækning og den reelle lønudgift. Udbetalingerne foreslås at ligge inden for en referenceperiode på 18 måneder. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, vil der ikke i referenceperioden kunne ske udbetalinger udover de fastsatte begrænsninger i forhold til samme arbejdsgiver. Dette gælder også, hvor en arbejdsgiver i perioden anmelder flere betalingsstandsninger, eller der i den transnationale situation indledes flere insolvensbehandlinger i forhold til samme virksomhed, og denne ikke ophører. Begrænsningerne berører omvendt ikke lønmodtagerens ret til ydelser under en senere insolvensbehandling som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, jf. § 3, stk. 1, primært konkurs.

Til illustration er nedenfor et eksempel på et forløb med en betalingsstandsning, der efter 5 måneder ender med en konkurs. I eksemplet er lønmodtageren en funktionær med en månedsløn på 40.000 kr. og 3 måneders opsigelsesvarsel. Betalingsstandsningen sker i januar 2006 og konkursen i juni 2006.

Periode	Bruttobeløb	Nettobeløb	Udbetaling fra fonden	Bemærkninger
Jan. - maj 2006 (I betalingsstandsning)	200.000	100.000	55.000	Fondens udbetalingsloft under betalingsstandsningen er nået. Virksomheden må udbetale resten af lønnen.
Løn for juni 2006 samt løn for opsigelsesperioden juli – sept. 2006 (konkurs)	160.000	80.000	80.000	Udbetalingen ligger inden for udbetalingsloftet på 110.000 kr.
I alt	360.000	180.000	135.000	

Forslagets stykke 3 svarer til den nugældende § 3, stk. 1, 2. pkt., om ministerens bemyndigelse til at ændre udbetalingsloftet under hensyn til lønudviklingen. Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af, at der med forslaget bliver tale om 2 maksimumbeløb som udbetalingsloft.

I forslagens stk. 4 og 5 foreslås det, at samme dækningsforpligtelse vil gælde i den transnationale situation. Afgørende for fondens dækningsforpligtelse og de fastsatte begrænsninger vil være, om virksomheden er ophørt som konsekvens af insolvenssituationen.

Til nr. 5

I overensstemmelse med artikel 8 b, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, foreslås det, at fonden til brug for sager med grænseoverskridende situationer skal udveksle oplysninger med kompetente myndigheder, domstole og garantiinstitutioner i de øvrige medlemslande. Bestemmelsen hviler på direktivets forudsætning om, at der indføres et samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente administrationer. Udvekslingen af oplysninger omfatter såvel at afgive oplysninger som at modtage oplysninger. Oplysninger anses for relevante, når de har betydning for afgørelsen om udbetaling eller for inddrivelse af krav.

Til nr. 6

I bestemmelsen foreslås indsat et nyt stykke 2, hvorefter beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for de nye tilbagebetalingsituationer. Bemyndigelsen vil være relevant for udbetalinger under en betalingsstandsning og i den transnationale situation, for så vidt den insolvente virksomhed ikke er ophørt. Udbetalinger fra fonden må ikke virke konkurrenceforvridende til fordel for konkurstruede virksomheder. Udgangspunktet vil derfor være, at udbetalinger fra fonden i disse situationer er at sidestille med optagelse af lån, og at fonden

må kræve udlagte beløb tilbagebetalt og forrentet. Det skal være muligt for fonden at tilbyde en afdragsordning, der kan understøtte formålet med en midlertidig insolvensbehandling, således at virksomheden får rimelig tid til at afklare sine økonomiske overlevelsesmuligheder. Tilbud om en afdragsordning vil afhænge af en konkret vurdering, ligesom længden heraf må sikre en rimelig afvikling af gælden inden for maksimummet på 3 år, jf. stk. 3, 3. pkt. De nærmere regler om tilbagebetaling, herunder for en afdragsordning, vil blive fastsat administrativt. Vigtigt for udformningen af fremgangsmåde og vilkår vil være at sikre en enkel og billig administration, som også tilgodeser mulighederne for at inddrive gælden. Det foreslås derfor, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om gebyr for mangelfuld betaling og omkostninger forbundet med inddrivelse. I særlige situationer skal fonden have mulighed for at eftergive tilbagebetalingskrav, særligt ud fra en afvejning af udsigten til dækning og omkostningerne ved en tvangsmæssig inddrivelse. Et vist tab må dog forudses, hvor virksomheden siden hen ophører som resultat af insolvenssituationen, fx ved konkurs eller efter en tvangsakkord. I begge tilfælde kan der blive tale om nedskrivning af gælden.

Endvidere foreslås indsat et nyt stykke 3 om rentesats og løbetid ved tilbagebetaling til fonden. Rentesatsen foreslås afhængig af den på de fastsatte tidspunkter gældende udlånsrente fra Nationalbanken med et tillæg på 5,75 %. Niveaulet er fastsat ud fra en gennemsnitlig kassekreditrente på normale risikovilkår, pt. 7,9 %. Det er tilsigtet at fastsætte satsen ud fra de almindelige markedsvilkår for en usikret kassekredit. Forrentningen foreslås at løbe fra udbetalingstidspunktet, og indtil tilbagebetaling er sket. Det foreslås yderligere i 4. pkt., at fonden kan give en afdragsordning på indtil 3 år, som er den absolut maksimale løbetid for en afdragsordning.

I bestemmelsen foreslås endvidere indsat som nyt stykke 4, at et ubetalt tilbagebetalingskrav kan inddrives ved udpantning. Bestemmelsen er primært tiltænkt de situationer, hvor en afdragsordning misligholdes og inddrivelse ad anden vej ikke har været mulig.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 7. oktober 2005, da nødvendige lov- og administrative bestemmelser i medfør af ændringsdirektivets artikel 2 skal

sættes i kraft inden den 8. oktober 2005. Ved betalingsstandsning er anmeldelsestidspunktet af betalingsstandsning at regne for fristdagen.

Til § 3

Det foreslås, at ændringsloven i lighed med hovedloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Reglerne kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de justeringer, de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag A

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn m.v. ved

- 1) arbejdsgiverens konkurs,
- 2) arbejdsgiverens død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet sluttet ved boudlæg uden skiftebehandling, eller
- 3) virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet.

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»(1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EF-Tidende 2002 L 270, s. 10).«

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn mv. i følgende tilfælde:

- 1) ved arbejdsgiverens konkurs,
- 2) ved arbejdsgiverens død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling, eller boet sluttet ved boudlæg uden skiftebehandling,
- 3) ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, eller
- 4) under arbejdsgiverens anmeldte betalingsstandsning.

Stk. 2. Garantifonden skal endvidere sikre lønmodtageres krav på løn mv. i forhold til virksomheder, der virker i flere medlemsstater inden for EU og EØS. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) lønmodtageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i Danmark, og
- 2) virksomheden kan anses for insolvent.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. En virksomhed anses efter stk. 2, nr. 2, for insolvent, når der med hjemmel i de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator eller en person med en lignende funktion, og at den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser

- 1) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen
- 2) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af bobehandlingen.«

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt ferie-godtgørelse. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat.

§ 2. Garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt ferie-godtgørelse, såfremt kravene er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2. Garantien omfatter tillige tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, såfremt den skifteret, der behandler konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat.

Stk. 2. I de i § 1, stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde forudsætter garantien, at kravene er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2. Garantien omfatter i disse tilfælde tillige tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, såfremt den skifteret, der behandler konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene.

Stk. 2. I de i § 1, nr. 3, nævnte tilfælde afgør fonden, hvilket tidspunkt der træder i stedet for frisdagen, om kravet kan tillægges fortrinsret efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, og om udbetaling skal nægtes i medfør af konkurslovens § 95, stk. 2. Har virksomheden anmeldt betalingsstandsning, er dagen for anmeldelsen frisdag, hvis virksomhedens ophør på grund af insolvens sker inden 3 uger efter, at virkningerne af betalingsstandsningen er ophørt efter konkurslovens §§ 16 d og 16 e.

Bilag til f. t. l. vedr. Lønmodtagernes Garantifond

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. I de i § 1, stk. 1, nr. 3, nævnte tilfælde afgør fonden, hvilket tidspunkt der træder i stedet for fristdagen, om kravet kan tillægges fortrinsret efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, og om udbetaling skal nægtes i medfør af konkurslovens § 95, stk. 2. Har virksomheden anmeldt betalingsstandsning, er dagen for anmeldelsen fristdag, hvis virksomhedens ophør på grund af insolvens sker inden 3 uger efter, at virkningerne af betalingsstandsningen er ophørt efter konkurslovens §§ 16 d og 16 e.

Stk. 4. I tilfælde af anmeldt betalingsstandsning, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn mv., der forfalder under betalingsstandsningen. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fonden kan nægte nærstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under betalingsstandsningen, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis det beskikkede tilsyn giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 15, stk. 1.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 6. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 4.«

Gældende formulering

§ 3. For krav, der er nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5, kan fonden i det enkelte tilfælde i alt højst udbetale 25.000 kr. til hver lønmodtager. Beskæftigelsesministeren kan ændre beløbet under hensyn til lønudviklingen.¹⁾

§ 4. ---

§ 5. ---

§ 6. ---

§ 7. Fonden indtræder i lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren.

Lovforslaget

4. § 3 affattes således:

»§ 3. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, kan fonden i det enkelte tilfælde i alt højst udbetale 110.000 kr. til hver lønmodtager for krav nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, jf. § 2, stk. 1 og 4, til hver lønmodtager, dog i alt højst 55.000 kr. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, kan der i referenceperioden på 18 måneder ikke udbetales udover de fastsatte begrænsninger efter 1. pkt. i forhold til samme arbejdsgiver. Referenceperioden regnes fra anmeldelsen af den betalingsstandsning, som først har medført udbetaling fra fonden.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan ændre beløbene i stk. 1 og 2 under hensyn til lønudviklingen.

Stk. 4. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 1, jf. stk. 3.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 2, jf. stk. 3.«

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Fonden skal udveksle oplysninger med offentlige myndigheder og domstole i andre medlemsstater af EU og EØS samt disse staters garantiinstitutioner, når oplysningerne har betydning for afgørelser om udbetaling og inddrivelse.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***6. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:**

»*Stk. 2.* Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om fremgangsmåden og vilkårene for tilbagebetaling af garantimidler, gebyr for mangel fuld betaling, omkostninger forbundet med indrivelse og mulighederne for henstand og eftergivelse af sådanne krav mod arbejdsgiveren og dennes bo.

Stk. 3. Ved afdragsordning, der fastsættes med hjemmel i stk. 2, fastsættes en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med tillæg på 5,75 pct. Som referencesats anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Renten beregnes fra udbetalingstidspunktet til, tilbagebetaling er sket. Den maksimale løbetid for en afdragsordning, der fastsættes med hjemmel i stk. 2, er 3 år.

Stk. 4. Der er udpantningsret for tilgodehavende efter stk. 1, herunder for renter, gebyrer og omkostninger, der pålægges efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

Stk. 2. Ubetalte arbejdsgiverbidrag efter de indtil 1. januar 1988 gældende regler kan med tillæg af renter og omkostninger inddrives ved udpantning.

¹⁾ Beløbet er ved Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 345 af 10. maj 2004 om krav på løn fra Lønmodtagernes Garantifond forhøjet til 110.000 kr.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/74/EF
af 23. september 2002**

om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁾, efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, der blev vedtaget den 9. december 1989, fastsættes i punkt 7, at etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Det Europæiske Fællesskab. Denne forbedring skal desuden, der hvor det er nødvendigt, indebære en udvikling af bestemte aspekter af arbejdsmarkedslovgivningen, såsom procedurerne ved kollektiv afskedigelse og i forbindelse med konkurs.
- (2) Direktiv 80/987/EØF⁵⁾ har til formål at sikre arbejdstagere et minimum af beskyttelse i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Med henblik herpå pålægger direktivet medlemsstaterne en pligt til at etablere en garantiinstitution, der sikrer arbejdstagerne betaling af løntilgodehavender.
- (3) Udviklingen i medlemsstaternes konkursret og udviklingen af det indre marked gør det nødvendigt at tilpasse visse af dette direktivs bestemmelser.
- (4) Af hensyn til retssikkerheden og gennemskueligheden kræves der desuden en række præciseringer med hensyn til anvendelsesområdet og bestemte definitioner i direktiv

80/987/EØF. Det er navnlig hensigtsmæssigt i direktivets bestemmelser at præcisere de udelukkelsesmuligheder, medlemsstaterne har, og derfor lade direktivets bilag udgå.

- (5) For at sikre en ligelig beskyttelse af de berørte arbejdstagere bør definitionen af insolvens tilpasses de nye lovgivningsmæssige tendenser i medlemsstaterne på dette område, så begrebet også kommer til at omfatte andre former for insolvensbehandling end likvidation. I den forbindelse bør medlemsstaterne, med henblik på at fastslå garantiinstitutionens betalingsforpligtelse, kunne beslutte, at når en insolvenssituation giver anledning til flere insolvensbehandlinger, skal en sådan situationen behandles, som om der var tale om én enkelt insolvensbehandling.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at sikre, at de arbejdstagere, der er omfattet af Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS⁶⁾, Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP⁷⁾, og Rådets direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikariansættelsesforhold⁸⁾, ikke udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (7) Med henblik på at garantere arbejdstagernes retssikkerhed i forbindelse med insolvens hos virksomheder, der virker i flere medlemsstater, og fastslå arbejdstagernes rettigheder i overensstemmelse med retspraksis ved EF Domstolen er det nødvendigt at indføje en bestemmelse, hvori det eksplicit fastsættes, hvilken garantiinstitution der skal dække løntilgodehavender i disse tilfælde, samt at målet for samarbejdet mellem de

kompetente myndigheder i medlemsstaterne er, at arbejdstagerne får udbetalt deres løn-tilgodehavender så hurtigt som muligt. Det er nødvendigt at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelserne på området ved at indføre et samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente administrationer.

- (8) Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsninger for garantiinstitutionernes ansvar, som bør være forenelige med direktivets sociale målsætning og tage højde for kravenes forskellige størrelse.
- (9) For lettere at kunne identificere de forskellige former for insolvensbehandling, navnlig i grænseoverskridende situationer, er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de former for insolvensbehandling, der indebærer, at garantiinstitutionen griber ind.
- (10) Direktiv 80/987/EØF bør derfor ændres.
- (11) Målet for dette direktiv, nemlig tilpasning af visse bestemmelser i direktiv 80/987/EØF under hensyn til udviklingen i virksomhedernes aktiviteter i Fællesskabet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, navnlig hvad angår de nye beskæftigelsesformer i medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 80/987/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens«.

- 2) Afdeling I affattes således:

»AFDELING I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på tilgodehavender, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har hos arbejdsgivere, der er insolvente i henhold til artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis udelukke visse arbejdstagerkategoriers tilgodehavender fra dette direktivs anvendelsesområde, såfremt der findes andre former for garanti, og det godtgøres, at disse sikrer arbejdstagerne en beskyttelse svarende til den, der følger af dette direktiv.

3. Hvis en sådan bestemmelse allerede finder anvendelse i den nationale lovgivning kan medlemsstaterne fortsat udelukke følgende fra dette direktivs anvendelsesområde:

- a) tjenestefolk, der beskæftiges af en fysisk person
- b) partsfiskere.

Artikel 2

1. Med henblik på dette direktiv anses en arbejdsgiver for at være insolvent, når der med hjemmel i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator eller en person med en lignende funktion, og at den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser

- a) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen
- b) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af bobehandlingen.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes nationale retsregler for så vidt angår definitionen af udtrykkene »arbejdstager«, »arbejdsgiver«, »løn«, »erhvervet ret« og »delvis erhvervet ret«.

Medlemsstaterne kan dog ikke udelukke følgende fra direktivets anvendelsesområde:

- a) deltidsansatte som defineret i direktiv 97/81/EF
- b) personer med tidsbegrænset ansættelse som defineret i direktiv 1999/70/EF
- c) personer med vikaransættelsesforhold som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 91/383/EØF.

3. Medlemsstaterne kan ikke gøre arbejdstagernes rettigheder i henhold til dette direktiv betinget af en minimumsperiode i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold.

4. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne udvider beskyttelsen af arbejdstagerne til også at gælde i andre tilfælde af insolvens som f.eks. de facto-betalingsstandsning af permanent karakter, der fastslås ved andre bobehandlinger med hjemmel i national ret end de i stk. 1 omhandlede.

Sådanne bobehandlinger medfører dog ikke en garantipligt for garantiinstitutionerne i de øvrige medlemsstater i de tilfælde, der er omhandlet i afdeling IIIa.«

3) Artikel 3 og 4 affattes således:

»Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at garantiinstitutioner sikrer arbejdstagerne betaling af tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold, herunder fratrædelsesgodtgørelse ved ansættelsesforholds ophør, hvor der er hjemmel herfor i national ret, jf. dog artikel 4.

De tilgodehavender, garantiinstitutionen dækker, er ikkeudbetalt løn, der er optjent i en periode, der ligger inden og/eller eventuelt efter en dato, som medlemsstaterne har fastsat.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan begrænse den i artikel 3 omhandlede betalingspligt for garantiinstitutionerne.

2. Såfremt medlemsstaterne gør brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, fastsætter de den periode, for hvilken garantiinstitutionen dækker tilgodehavender. Dette tidsrum kan dog ikke være kortere end en periode, der omfatter lønnen for de seneste tre måneder af det ansættelsesforhold, der ligger inden og/eller efter den i artikel 3 omhandlede dato. Medlemsstaterne kan indregne denne minimumsperiode på tre måneder i en referenceperiode, der ikke kan være kortere end seks måneder.

Medlemsstater, der fastsætter en referenceperiode på mindst 18 måneder, kan begrænse den periode, for hvilken garantiinstitutionen dækker tilgodehavender, til otte uger. I så fald lægges de perioder, der er mest favorable for arbejdstagerne, til grund for beregningen af minimumsperioden.

3. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte lofter over garantiinstitutionens betalinger. Disse lofter skal mindst være på et socialt niveau, der er forenelig med dette direktivs sociale målsætning.

Såfremt medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, skal de underrette Kommissionen om fremgangsmåderne ved fastsættelse af loftet.«

4) Følgende afdeling indsættes:

»AFDELING IIIa

Bestemmelser vedrørende situationer, der er grænseoverskridende

Artikel 8a

1. Såfremt en virksomhed, der har aktiviteter i mindst to medlemsstater, bliver insolvent som defineret i artikel 2, stk. 1, er det garantiinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde, der skal dække betalingen af arbejdstagernes tilgodehavender.

2. Omfanget af arbejdstagernes rettigheder fastslås i henhold til den lovgivning, der gælder for den pågældende garantiinstitution.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der tages hensyn til de afgørelser, der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffes inden for rammerne af en insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, som er begæret indledt i en anden medlemsstat, når arbejdsgive-

rens insolvens som defineret i dette direktiv skal fastslås.

Artikel 8b

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 8a fastsætter medlemsstaterne, at der udveksles relevante oplysninger mellem de kompetente offentlige administrationer og/eller mellem de i artikel 3 omhandlede garantiinstitutioner, som bl.a. gør det muligt at gøre den pågældende garantiinstitution, bekendt med tilgodehavender.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater adresserne på deres kompetente offentlige administrationer og/eller garantiinstitutioner. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.«

5) Følgende nye stykke tilføjes i artikel 9:

»Gennemførelsen af dette direktiv kan under ingen omstændigheder tjene som begrundelse for en forringelse af eksisterende forhold i medlemsstaterne og af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på det område, der er omfattet af dette direktiv.«

6) Følgende nye litra indsættes i artikel 10:

»c) at afvise eller begrænse den i artikel 3 omhandlede betalingspligt eller den i artikel 7 omhandlede garantipligt, såfremt arbejdstageren selv eller sammen med nære slægtninge var ejer af en væsentlig del af arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift og havde en betydelig indflydelse på virksomhedens eller bedriftens aktiviteter.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke nationale former for insolvensbehandling der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og enhver ændring, der vedrører disse. Kommissionen offentliggør disse meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

8) Bilaget udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 8. oktober 2005. De underretter straks Kommissionen derom.

Medlemsstaterne anvender de i første afsnit omhandlede love og bestemmelser på alle former for insolvens, der opstår for en arbejdsgiver efter disse love og bestemmelsers ikrafttræden.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Senest den 8. oktober 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2002.

På Europa-
Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

- 2) EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 109.
- 3) EFT C 221 af 7.8.2001, s. 110.
- 4) Europa-Parlamentets udtalelse af 29.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 18.2.2002 (EFT C 119 E af 22.5.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14.5.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 27.6.2002.
- 5) EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
- 6) EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9. Senest ændret ved direktiv 98/23/EF (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 10).
- 7) EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43.
- 8) EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19.

Til lovforslag nr. L 18. Skriftlig fremsættelse (23. februar 2005)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond (Garantidækning under anmeldt betalingsstandsning og i den transnationale situation)

(Lovforslag nr. L 18).

Forslagets formål er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

Det foreslås, at Lønmodtagernes Garantifond under en anmeldt betalingsstandsning fremover skal kunne dække forfalden løn m.v. med op til 55.000 kr. i op til 3 måneder inden for en periode af 18 måneder. Lønmodtagernes garantifond skal endvidere dække lønkrav i den transnatio-

nale situation. Den transnationale situation er karakteriseret ved, at en lønmodtager ansat i fx Danmark og som udøver sin beskæftigelse dér eller hovedsageligt dér, mens arbejdsgiveren er etableret i fx Tyskland, vil kunne få dækket sit løntilgodehavende af Lønmodtagernes Garantifond.

Konsekvensen af fondens udvidede dækningsforpligtelse vil være, at bidraget til finansieringen af Lønmodtagernes Garantifond forventes at medføre en udgift på ca. 40. kr. pr lønmodtager årligt, en årlig løbende udgift på 6 mio. kr. til administration samt en engangsudgift på 10 mio. kr. En bidragsforhøjelse er p.t. ikke vurderet at være nødvendig.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 7. oktober 2005 og har virkning for tilfælde, hvor fristdagen eller det tidspunkt, der efter fondens bestemmelser træder i stedet for fristdagen, er indtrådt efter dette tidspunkt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.